

ב"ל (נצרת) 9385-10-12 - גאדה ח'ורי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 9385-10-12 - גאדה ח'ורי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 9385-10-12

גאדה ח'ורי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

[16.02.2013]

כב' הנשיאה ורד שפר

פסק דין

1. המערערת נפגעה ביום 26.11.10, בתאונת דרכים, שהוכרה על ידי המשיב כתאונת עבודה.

המערערת ביקשה לקבוע את נכותה בגין התאונה, וועדה רפואית בדרג ראשון שהתכנסה ב- 01.04.12 קבעה כי נותרה לה 0% נכות יציבה, בתחולה מיום 27.11.10.

המערערת הגישה ערר על קביעת הדרג הראשון, וועדה רפואית לעררים דנה בו ביום 05.08.12 (להלן: "הוועדה") ודחתה אותו, תוך שהותירה את קביעת הדרג הראשון על כנה.

מכאן הערעור שבפני.

2. לטענת המערערת, הוועדה לא התייחסה כראוי לחוות דעתו של דר' חביב אללה גאזי ולבדיקות ההדמייה שנערכו בעניינה, לפיהן נמצאה עדות לפגיעה שורשית בגפיים. לגישתה, בהתאם לספרות הרפואית, פגיעה שורשית אינה בהכרח קשורה בהגבלות תנועות עמוד השדרה, ועל כן העדר הגבלה התנועה כפי שמצאה הוועדה אינו שולל נזק נוירולוגי כתוצאה מפגיעה שורשית.

3. במעמד הדיון העיר בית הדין את הדברים הבאים -

"בית הדין סבור שלא ניתן למצוא בפרוטוקול הוועדה בסיס מספיק לסטיית מחוות דעתו של דר' חביבאללה בכל הנוגע לקביעות הנוגעות לעמוד שדרה מותני, תחום בגינו קבע 20% נכות בין היתר בגין פגיעה שורשית ובגין ממצאים קליניים שמצא.

הוועדה כותבת אמנם שממצאיה אחרים אבל לא ניתן לראות בפרוטוקול הוועדה ובוודאי שלא בשפה שמובנת למי שאיננו רופא מהם בדיוק ממצאיה בהקשר זה, ועל כן לא ניתן ללמוד שמדובר בממצאים השונים מאלה של המומחה דר' חביבאללה, ומעבר לכך אין התייחסות לקביעתו לפיה יש לתת ביטוי לפגיעה השורשית שאובחנה אצל המערערת.

לפיכך, ממליץ בית הדין שעניינה של המערערת יוחזר לוועדה לעררים על מנת שתבהיר את סטייתה ממסקנותיו של דר' חביבאללה, ותנמק מדוע לגישה אין לקבוע למערערת נכות בגין פגיעה שורשית ופגיעה בעמוד שדרה מותני בין בכלל ובין בהתאם לפריט הליקוי שיושם על ידי דר' חביבאללה.

4. ב"כ המשיב לא הסכימה לקבל את המלצת בית הדין, וטענה כי לא נפלה כל טעות משפטית בפעולות הוועדה או מסקנותיה, אשר עלו בקנה אחד עם בדיקתה הקלינית שערכה למערערת, תוך התייחסות ספציפית הן לעמוד השדרה הצווארי והן לעמוד השדרה המותני ולבדיקות הרפואיות שעברה המערערת.

לגישה, הוועדה התייחסה לכל הפרמטרים בהם השתמש דר' חביבאללה אולם לא מצאה את המגבלות שמצא ולכן לא קבעה למערערת נכות. לטענתה, דר' חביבאללה קובע למערערת 10% נכות בגין פגיעה שורשית בשתי הגפיים התחתונות, עם זאת הוא משתמש בסעיף סל ולא ברור מדוע לא עשה שימוש בסעיף הספציפי, עניין זה לגישה תמוה אלא אם כן גם הוא לא מצא, כמו הוועדה, פגיעה נוירולוגית.

5. החלטת הוועדה מושא הערעור:

א. עיון בפרוטוקול הוועדה בישיבתה מראה שרשמה מפי המערערת את התלונות הבאות - "לא יכולה לעשות שום עבודה ממושכת, לא יכולה לשבת, בישיבה ממושכת מתחילות להיות לי כאבים בגב התחתון, בצוואר מקרינים לכתפיים...גב תחתון מקרין לשתי הרגליים..."

ב. באותה ישיבה, הוועדה בדקה את המערערת וציינה את הממצאים הבאים - "ללא צליעה, עולה על ספת הבדיקה בכוחות עצמה. לורדוזיס צוואר ומותני שמור. בכפיפות הצוואר מגיעה מהסנטר עד בית החזה, ישור 75 מעלות, סיבוב לצדדים 70 מעלות לכל צד, הטיה 45 מעלות לכל צד. לורדוזיס מותני שמור. לדבריה אינה יכולה לשבת כשרגליה ישירות. לסג דו צדדיים שלילי, בכוח גס גפיים תחתונות תקין. ישיבה במיטת הבדיקה כשגבה מוטה לפנים...בגובה מפרקי הקרסול, רגישות דיפוזית ... לכל אורכו. אין תלונות בתחום נוירולוגי."

C.T ע"ש מותני מ - 29.7.11 בלט אחורי בגובה L1L53L ללא סימני לחץ על חוט השדרה או שורשי העצבים, שינויים סקרלוטים במפרקי הסקרו-אליאך יותר משמאל.

C.T ע"ש צווארי 12.6.12, בלט אחורי בגובה L43L לבקע מסויד בגובה C54C ובגובה C5C6 לבקע אחורי עם...גדול הגורם ללחץ על תעלת העצב משני הצדדים יותר משמאל.

EMG מיום 2.6.12 חשד לפגיעה שורשית L5s1 מימין".

ג. בפרק "סיכום ומסקנות" נרשמו הדברים הבאים:

"על פי ממצאי הבדיקה הקלינית וצילומי ההדמיה נראה כי לתובעת לא נותרה כל נכות בעקבות החבלה הנדונה.

הוועדה עיינה בחוות דעתו של דר' חביבאללה מיום 22.6.12. ממצאי בדיקת הוועדה שונות מאלו שנמצאו על ידי הוועדה, לא מצאה את הגבלות התנועה המתוארות הן בע"ש הצווארי והן בע"ש מותני, ולפיכך אינה מקבלת את מסקנותיו. הוועדה דוחה את הערר."

ד. בפני הוועדה עמדה כאמור חוות דעתו של דר' חביבאללה מיום 22.06.12, ובה פורטו שורה של בדיקות שנעשו למערכת ונימוקים בדבר קביעת נכותה הצמיתה בשיעור של 35.2% הכוללת בין היתר "20% בגין הגבלה בינונית בתנועות עמ"ש מתני לפי סעיף ליקוי 37(7)ב...ו 10% נוספים בגין פגיעה שורשית בשתי הגפיים התחתונות לפי סעיף 35(1)ב".

הוועדה החליטה לסטות מקביעת דר' חביבאללה בחוות דעתו (כמו גם מהפענוח של המומחה לבדיקות ה-EMG מיום 02.06.12 בה צוין "חשד סביר לפגיעה שורשית S15L מימין"), וזאת כלאחר יד.

חובתה של הוועדה הרפואית לנמק את החלטתה באופן כזה שיוכל לעמוד לביקורת שיפוטית.

חובה זו של הוועדה מקבלת משנה תוקף עת מונחת בפניה חוות דעת רפואית מטעמו של המבוטח. "ועדה רפואית פועלת כגוף מעין-שיפוטי. גם לולא ההוראה המפורשת שבתקנה 24 לתקנות הנכות, חייבת הייתה הועדה, בשללה חוות-דעת של רופא שהוגשה על-ידי הטוען לנכות, לנמק את עמדתה באותם המקרים שחוות-הדעת עצמה היא מנומקת. הטעם לכך הוא שהחלטת ועדה רפואית לעררים נתונה לביקורת שיפוטית של בית-דין זה, בסייגים העולים מסעיף 64 לחוק הביטוח הלאומי, והחלטות סתמיות ובלתי מנומקות, יש בהן די להכשיל את הביקורת השיפוטית, שלה התכוון המחוקק..."

עוד נפסק, "כי מידת ההנמקה תלויה במכלול הדיונים בפני הועדה וכשמדובר בחוות-דעת רפואית שהובאה בפניה - יהיה קשר בין מידת ההנמקה שבחוות-הדעת לבין מידת ההנמקה אשר הועדה תיתן לעמדה שנקטה לאותה חוות-דעת...הסדר הטוב מחייב, במקרה מכונן זה העומד לדיון, שהוועדה הרפואית תנתח את חוות-הדעת הרפואית אשר בפניה, תצביע על הנראה בעיניה כטעות בחוות-הדעת, ותנמק שלילת מסקנה שבחוות-הדעת".
(ע"ע 1091/00 שטרית - קופת חולים מאוחדת, פד"ע לה (2000) 5; דב"ע לד/0-258 הניג - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע ו' 225).

בנימוקיה כתבה הוועדה כי: "הוועדה עיינה בחוות דעתו של דר' חביבאללה מיום 22.6.12. ממצאי בדיקת הוועדה שונות מאלו שנמצאו על ידי הוועדה, לא מצאה את הגבלות התנועה המתוארות הן בע"ש הצווארי והן בע"ש מותני, ולפיכך אינה מקבלת את מסקנותיו".

ברם, נימוקים אלה אינם ממלאים אחר דרישות הפסיקה, וכפי שפורט בדברי בית הדין שהופנו לצדדים במעמד הדיון, לא מצאתי, בהינתן ההתייחסות שבחוות דעתו של דר' חביבאללה בכל הנוגע לעמוד שדרה מותני, תחום בגינו קבע 20% נכות ובין היתר 10% בגין פגיעה שורשית - שהוועדה יצאה ידי חובתה בהנמקת הקביעה לפיה נותרו למערכת 0% נכות.

טיעוני ב"כ הנתבע בדבר סעיף הליקוי שיושם על ידי דר' חביבאללה בחוות דעתו בגין הפגיעה השורשית אינם יכולים לבוא במקום החובה המוטלת על הוועדה לנמק את קביעתה בדבר הסטייה מחוות הדעת.

6. אשר על כן הנני מורה על השבת עניינה של המערערת לוועדה לעררים באותו הרכב, על מנת שתשים לנגד עיניה את הערות בית הדין כפי שצוטטו לעיל.

על הוועדה להבהיר את סטייתה ממסקנותיו של דר' חביבאללה, ולנמק בשפה שתהא מובנת למי שאיננו רופא, מדוע לגשתה אין לקבוע למערכת נכות בגין פגיעה שורשית ופגיעה בעמוד שדרה מותני בין בכלל ובין בהתאם לפריטי הליקוי שיושם על ידי דר' חביבאללה.

7. בנסיבות העניין הנני מחייבת את המשיב לשלם למערערת סך של 2000 ₪ בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

8. במידה ומי מהצדדים יבקש לערער על פסק דין זה, עליו להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, וזאת בתוך 30 יום ממועד קבלת עותק פסק הדין.

ניתן היום, ו' אדר תשע"ג, (16 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.